+

Ἐν Ὀξφόρδῃ,
τῇ 16ῃ Ἰουλίου 1958

Σεβασμιώτατε,

Ἀγνοῶ πολὺ μὴ ἔχων σύνδεσμόν τινα πρὸς σὲ τόσον κλεινὸν καὶ ἀγνωῶν τὰ τῆς ὑγείας σου, ἐλπίζω ὅμως ὅτι χάριτι τοῦ Μεγάλου ἐσὺ ἡμῶν ὑγιαίνεις. Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ πάνυ μὴ χείρων Ὑμῶν τυγχάνω.

Προσωπικῶς, εἶμαι καλὰ ὡς πρὸς τὸ σῶμα, μοὶ συνέβη ὅμως ἀπρόοπτόν τι καὶ δυσβάστακτον. Καὶ ἐξηγοῦμαι· τῇ ἀκοῇ τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ. Ἀλεξίου καὶ τῇ ἱερᾷ Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας ἐδιορίσθην βοηθὸς ἐπίσκοπος τοῦ Ἐξάρχου τοῦ Πατριάρχου Μόσχας ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ, ὅπως ἡ χειροτονία ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου γένῃ ἐν τοῖς Παρισίοις καὶ μετὰ δίμηνον ἐν τῇ Γαλλίᾳ. Πολλὰ ἀντέστησα κατὰ τῆς ἀκοῆς ταύτης καὶ προσεπάθησα πανταχόθεν νὰ τὴν ματαιώσω, ἀλλ' ἐματαιώθην. Καὶ ὅτε ἐπεσκεπτόμην, τὴν ἐθεώρουν κατ' ἐμὲ ὡς μίαν δυστυχίαν, διότι τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα εἶναι κατ' ἐμὲ σοβαρὸν ἐπίπονον δὲ ἐπιστημονικῶς, μάλιστα ἂν τόσον ἀγαπῶ. Κατόπιν ὅμως εἶπον ἐν ἐμαυτῷ· Θέλημα Κυρίου ἂς γένῃ, καὶ ἀπόφασιν πάντως ἐσυζήτησα μεθ' ἑαυτοῦ τὴν ἀναξιότητά μου καὶ ἐζήτουν θερμῶς τὰς Ἁγίας εὐχὰς Ὑμῶν ὅπως ὁ Κύριος ἐνισχύσῃ με

ἐν τῇ περικλεεστάτῃ βασιλευούσῃ ἐκκλησιαστικῇ δικαιοσύνῃ. Διατελῶ ἔτι ὅτι δύναμαι νὰ ἐξακολουθῶ τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν τόσον ἀγαπῶ. Τοῦτο πάντως δὲν θὰ συνέβη πρὸ τοῦ Ὀκτωβρίου ὅτε ὁ θεῖος θάνατος καὶ ἐνδοκοῦντος θείου καὶ ἡ χειροτονία μου.

Δὲν ἦμαι πολὺ εὐτυχὴς νὰ λάβω ἐπιστολὴν σας ἔνεκα μόνον τῶν ἡνίων.

Ἐξαιτούμενος τὰς ἁγίας εὐχὰς καὶ εὐλογίαν τοῦ Ὑμετέρου ἁγιότητος διατελῶ βαθυσεβάστως

Βασίλειος ἀρχιμανδρίτης

Ὑ. Γ. Χειροτονήθην εἰς τὸν ἅγιον Ἀρχιμανδρείτην Θεόδουλον καὶ εἰς τὴν οἰκονομίαν Κτενᾶ.

Πάντα τῶν ἁγίων Θεοῦ!